

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 129

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 17 februarie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 688 din 24 noiembrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 335 alin. (1) din Codul de procedură penală	2-5
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
52. — Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice	5-7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
146. — Ordin al ministrului sănătății pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 1.030/2009 privind aprobarea procedurilor de reglementare sanitară pentru proiectele de amplasare, amenajare, construire și pentru funcționarea obiectivelor ce desfășoară activități cu risc pentru starea de sănătate a populației	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 688**

din 24 noiembrie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 335 alin. (1) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 335 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Sorin Radu în Dosarul nr. 709/64/2015 al Curții de Apel Brașov — Secția penală, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 47D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa autorului excepției. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că, la dosarul cauzei, autorul excepției a depus un memoriu, prin care solicită admiterea acesteia.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca inadmisibilă, întrucât autorul deduce neconstituționalitatea dispozițiilor art. 335 alin. (1) din Codul de procedură penală din compararea acestuia cu art. 339 alin. (4) din același cod. Astfel, potrivit susținerilor autorului excepției, textul criticat este neconstituțional întrucât, pe de o parte, termenul „ulterior” folosit în cuprinsul acestui articol este mult prea vag, iar, pe de altă parte, pentru că dispozițiile art. 335 alin. (1) din Codul de procedură penală nu prevăd un termen similar celui reglementat la art. 339 alin. (4) din Codul de procedură penală, adică un termen de 20 de zile în care procurorul ierarhic superior să poată dispune redeschiderea urmăririi penale, în ipoteza în care constată, ulterior clasării, că situația pe care s-a întemeiat clasarea nu există. Se arată, de asemenea, că susținerile autorului excepției sunt neîntemeiate întrucât prevederile art. 335 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt strâns legate de dreptul și de obligația statului de a desfășura urmărirea penală în sensul de a descoperi și de a trage la răspundere penală pe cei care săvârșesc infracțiuni în interiorul termenului de prescripție. Pentru acest motiv, dispozițiile textului criticat au fost redactate în strânsă legătură cu art. 153 și art. 156 din Codul penal, care reglementează prescripția răspunderii penale, articole din care decurge dreptul procurorului ierarhic superior de a putea oricând, în interiorul

termenului de prescripție, să poată dispune infirmarea unei soluții de clasare, atunci când constată, ulterior pronunțării ei, că împrejurarea pe care această soluție s-a bazat nu există. Totodată, se susține că, prin modul de reglementare a prescripției, legiuitorul a prevăzut suficiente garanții, așa încât nu poate fi reținută încălcarea, prin textul criticat, a dispozițiilor constituționale invocate în susținerea excepției. Se arată, în acest sens, că termenele de prescripție sunt stabilite de lege, atât sub aspectul momentului în care acestea încep să curgă, cât și sub aspectul duratei lor și, nu în ultimul rând, din perspectiva cauzelor de întrerupere sau de suspendare a termenelor de prescripție. Se conchide că prevederile art. 335 alin. (1) din Codul de procedură penală nu contravin dispozițiilor art. 16, art. 21 alin. (3) și art. 124 alin. (2) din Constituție, cu atât mai mult cu cât un astfel de demers al procurorului ierarhic superior este supus confirmării judecătorului de cameră preliminară, aspect ce constituie o altă garanție a drepturilor fundamentale anterior menționate. Pentru aceste motive, se solicită menținerea jurisprudenței Curții Constituționale, făcându-se trimitere la Decizia nr. 177 din 29 martie 2016.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea penală nr. 2/CCP din 8 ianuarie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 709/64/2015, **Curtea de Apel Brașov — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 335 alin. (1) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Sorin Radu într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii formulate de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov, cerere prin care se solicită redeschiderea urmăririi penale cu privire la autorul excepției.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul criticat contravine dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (3) cu privire la dreptul la un proces echitabil și art. 124 alin. (2) referitor la înfăptuirea justiției. Se arată că termenul „ulterior” din cuprinsul art. 335 alin. (1) din Codul de procedură penală este foarte vag, dând posibilitatea organelor judiciare să dispună redeschiderea urmăririi penale oricând, până la data împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale. Se susține că un astfel de termen este disproporționat prin raportare la cel de decădere, de 20 de zile, prevăzut la art. 339 alin. (4) din Codul de procedură penală, în care persoanele care apreciază că, prin ordonanța de clasare a procurorului de caz, le sunt vătămăte interesele legitime pot formula plângere împotriva acestui act. Pentru aceste motive, se arată că părțile procesului penal care au interesul de a

promova o astfel de plângere se află într-un dezavantaj procesual evident față de organele judiciare, textul criticat creând, în privința acestor două categorii de participanți la procesul penal, o situație de dezechilibru juridic de natură a încălca atât principiul egalității în drepturi, cât și principiul egalității armelor, componentă a dreptului la un proces echitabil. Se susține, totodată, încălcarea, prin dispozițiile art. 335 alin. (1) din Codul de procedură penală, a prevederilor constituționale ale art. 124 alin. (2), ce reglementează înfăptuirea justiției.

7. **Curtea de Apel Brașov — Secția penală** arată că textul criticat este constituțional, nefiind de natură a încălca dispozițiile Legii fundamentale invocate de autorul excepției. Se susține că lipsa reglementării unui termen în care procurorul ierarhic superior să poată solicita infirmarea soluției de clasare dispuse de procurorul de caz nu contravine dreptului la un proces echitabil și nici dreptului la apărare. Se mai precizează faptul că acest drept al procurorului ierarhic superior de a dispune redeschiderea urmăririi penale, conform art. 335 alin. (1) din Codul de procedură penală, constituie o aplicație a principiului constituțional al controlului ierarhic, ce stă la baza activității procurorilor, potrivit art. 132 alin. (1) din Constituție.

8. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

9. **Guvernul** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se face trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 496 din 23 iunie 2015, paragrafele 16—25. Se susține că textul criticat asigură realizarea scopului procesului penal, prevăzut la art. 1 din Codul de procedură penală, precum și aflarea adevărului, principiu reglementat la art. 5 alin. (1) din același cod. Este subliniat faptul că dreptul organelor judiciare de a proceda la redeschiderea urmăririi penale subzistă până la împlinirea termenului de prescripție a răspunderii penale.

10. **Avocatul Poporului** susține că textul criticat este constituțional. Se susține că acesta nu încalcă principiul egalității în drepturi, întrucât se aplică, în mod egal, tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei juridice. Referitor la pretinsa încălcare, prin dispozițiile art. 335 alin. (1) din Codul penal, a prevederilor art. 21 alin. (3) și art. 124 alin. (2) din Constituție, se arată că, potrivit art. 335 alin. (4) din Codul de procedură penală, redeschiderea urmăririi penale este supusă confirmării judecătorului de cameră preliminară, aspect ce constituie o garanție procesuală a drepturilor fundamentale invocate în prezenta cauză. Totodată, se face trimitere la Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, prin care instanța de contencios constituțional a statuat că legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, ca și modalități de exercitare a drepturilor procedurale, principiul liberului acces la justiție presupunând posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza aceste proceduri, în formele și în modalitățile instituite de lege.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosarul cauzei, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 335 alin. (1) din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: „*Dacă procurorul ierarhic superior celui care a dispus soluția constată, ulterior, că nu a existat împrejurarea pe care se întemeia clasarea, infirmă ordonanța și dispune redeschiderea urmăririi penale. Dispozițiile art. 317 se aplică în mod corespunzător*”.

14. Se susține că textul criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (3) cu privire la dreptul la un proces echitabil și art. 124 alin. (2) referitor la înfăptuirea justiției.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 177 din 29 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 352 din 9 mai 2016, a respins, ca neîntemeiată, prin raportare la critici de neconstituționalitate asemănătoare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 335 alin. (1) din Codul de procedură penală.

16. Prin decizia anterior menționată, paragrafele 15—21, Curtea a constatat că lipsa prevederii în cuprinsul art. 335 alin. (1) din Codul de procedură penală a unui termen legal în care poate fi dispusă redeschiderea urmăririi penale echivalează cu dreptul organelor judiciare de a proceda la reluarea urmăririi penale, prin redeschiderea acesteia, până la împlinirea termenului legal de prescripție a răspunderii penale pentru infracțiunile săvârșite. În acest sens, dispozițiile art. 153 alin. (1) din Codul penal prevăd că prescripția înlătură răspunderea penală. Prin urmare, scopul instituției prescripției răspunderii penale constă în înlăturarea răspunderii penale, prin stingerea dreptului statului de a sancționa și a obligației infractorului de a suporta consecințele infracțiunii comise, după trecerea unui anumit interval de timp, prevăzut de lege, de la data săvârșirii faptei, indiferent dacă infracțiunea a fost sau nu descoperită ori infractorul identificat. Prin dispozițiile art. 154 din Codul penal, legiuitorul a stabilit, în mod expres, atât durata termenelor de prescripție, cât și data la care acestea încep să curgă. Totodată, referitor la prescripția răspunderii penale, legiuitorul a prevăzut la art. 155 din Codul penal întreruperea cursului prescripției răspunderii penale. Potrivit alin. (1) al articolului anterior referit, cursul termenului prescripției răspunderii penale se întrerupe prin îndeplinirea oricărui act de procedură în cauză, iar, conform alin. (2) al aceluiași articol, după fiecare întrerupere începe să curgă un nou termen de prescripție. De asemenea, art. 155 alin. (5) din Codul penal prevede că admiterea în principiu a cererii de redeschidere a procesului penal face să curgă un nou termen de prescripție a răspunderii penale.

17. Având în vedere modul de reglementare a prescripției răspunderii penale, Curtea a reținut că dreptul organelor

judiciare de a relua urmărirea penală, prin redeschiderea acesteia, conform art. 335 din Codul de procedură penală, apare ca fiind consecința juridică a acestei instituții, respectiv consecința dreptului statului de a trage la răspundere penală persoanele care săvârșesc infracțiuni în termenele de prescripție stabilite prin lege.

18. Prin urmare, Curtea a constatat că aceste termene sunt, în mod expres, determinate de către legiuitor, atât sub aspectul întinderii, cât și sub aspectul momentului la care încep să curgă, motiv pentru care nu se poate susține că legea procesual penală este lipsită de claritate, precizie sau previzibilitate sub aspectul intervalului de timp în care poate fi dispusă redeschiderea urmăririi penale și nici că redeschiderea urmăririi penale se poate face *sine die*, creând o stare de incertitudine pentru autorul faptelor prevăzute de legea penală. De altfel, dispozițiile art. 335 alin. (1)—(3) și (5) din Codul de procedură penală prevăd că redeschiderea urmăririi penale se face în următoarele situații: dacă procurorul ierarhic superior celui care a dispus soluția constată, ulterior, că nu a existat împrejurarea pe care se întemeia clasarea [art. 335 alin. (1) din Codul de procedură penală], în cazul în care au apărut fapte sau împrejurări noi, din care rezultă că a dispărut împrejurarea pe care se întemeia clasarea [art. 335 alin. (2) din Codul de procedură penală], când constată că suspectul sau inculpatul nu și-a îndeplinit cu recredință obligațiile stabilite conform art. 318 alin. (3) din Codul de procedură penală [art. 335 alin. (3) din Codul de procedură penală] și în cazul în care s-a dispus clasarea sau renunțarea la urmărirea penală, atunci când judecătorul de cameră preliminară a admis plângerea împotriva soluției și a trimis cauza la procuror în vederea completării urmăririi penale [art. 335 alin. (5) din Codul de procedură penală]. Astfel reglementate, motivele de redeschidere a urmăririi penale nu reprezintă altceva decât cauze de întrerupere a cursului prescripției răspunderii penale, ele reprezentând o aplicare directă a dispozițiilor art. 155 din Codul penal.

19. Prin urmare, Curtea a reținut că instituția redeschiderii urmăririi penale, sub aspectul termenelor în care ea poate fi dispusă este, în mod corect, corelată de către legiuitor cu instituția prescripției răspunderii penale, fiind o consecință directă a acesteia.

20. Așa fiind, Curtea a constatat că susținerile autorilor excepției — potrivit cărora instituirea în privința redeschiderii urmăririi penale a unui termen, în care organele judiciare se pot prevala de acest drept, egal cu timpul rămas între data ordonanței de clasare și împlinirea termenului prescripției răspunderii penale, ar echivala cu crearea unei situații de incertitudine pentru persoana achitată și cu instituirea, în favoarea organelor judiciare, a unui termen *sine die* în care pot proceda la redeschiderea urmăririi penale, favorabil comiterii unor abuzuri judiciare — apar ca fiind nejustificate. Așa cum rezultă din dispozițiile art. 335 din Codul de procedură penală, redeschiderea urmăririi penale nu se face în mod arbitrar de către organele judiciare, ci doar în condițiile expres reglementate la art. 335 alin. (1)—(3) din Codul de procedură penală.

21. Pentru aceste motive, Curtea a constatat că nu poate fi reținută încălcarea, prin dispozițiile art. 335 alin. (1) din Codul de procedură penală, a dreptului la un proces echitabil și a dreptului la apărare, prevăzute la art. 21 alin. (3) și art. 24 din Constituție.

22. Totodată, Curtea a reținut că dispozițiile art. 335 alin. (1) din Codul de procedură penală reprezintă opțiunea legiuitorului, în acord cu politica sa penală, și au fost reglementate cu respectarea dispozițiilor art. 61 alin. (1) din Constituție și în marja de apreciere prevăzută de acestea.

23. În fine, Curtea a constatat că, spre deosebire de reglementarea anterioară, instituția redeschiderii urmăririi penale nu mai este prerogativa exclusivă a procurorului, ci, în trei dintre cele patru situații prevăzute la art. 335 din Codul de procedură penală, este supusă confirmării judecătorului de cameră preliminară care, cu această ocazie, verifică legalitatea și temeinicia ordonanței prin care s-a dispus redeschiderea urmăririi penale. Această nouă abordare a legiuitorului are ca scop punerea instituției redeschiderii urmăririi penale în acord cu prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

24. Având în vedere aceste considerente, Curtea constată că termenul „ulterior” din cuprinsul textului criticat nu este lipsit de precizie și previzibilitate, vizând, de fapt, intervalul de timp care începe să curgă de la momentul dispunerii de către procurorul ierarhic inferior a soluției de clasare până la data împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale, acest aspect reprezentând o aplicare a principiului aflării adevărului, prevăzut la art. 5 din Codul de procedură penală.

25. În ceea ce privește termenul de 20 de zile, de decădere din dreptul de a formula plângere împotriva ordonanței de clasare, prevăzut la art. 339 alin. (4) din Codul de procedură penală, acesta este un termen procedural de natură diferită de cea a termenului mai sus analizat, reglementat în scopul protejării unor interese individuale, respectiv a intereselor procesuale ale persoanelor care se consideră lezate de soluția de clasare pronunțată. Reglementarea acestui termen reprezintă o garanție a dreptului acestora de a beneficia de un proces echitabil. Titularii dreptului de a formula plângere, conform art. 339 alin. (4) din Codul de procedură penală, nu se află, însă, în aceeași situație juridică cu cea a procurorului ierarhic superior celui care dispune soluția clasării și care, constatând că nu a existat împrejurarea pe care s-a întemeiat această soluție, dispune redeschiderea urmăririi penale.

26. Pentru aceste motive, Curtea constată că nu poate fi reținută discriminarea persoanelor interesate să promoveze plângere împotriva ordonanței de clasare, potrivit art. 339 alin. (4) din Codul de procedură penală, în raport cu procurorul ierarhic superior care dispune redeschiderea urmăririi penale, conform prevederilor art. 335 alin. (1) din Codul de procedură penală, întrucât aceste două categorii de titulari de drepturi procesuale se află în situații juridice diferite, determinate de rolul diferit pe care îl au în cadrul procesului penal.

27. Așa fiind, nu poate fi reținută nici încălcarea, prin textul criticat, a principiului egalității armelor, componentă a dreptului la un proces echitabil, prevăzut la art. 21 alin. (3) din Constituție, reglementarea celor două termene comparate de autorul excepției neafectând echilibrul procesual dintre acuzare și apărare în cadrul procesului penal.

28. Referitor la pretinsa încălcare, prin dispozițiile art. 335 alin. (1) din Codul de procedură penală, a prevederilor constituționale ale art. 124 alin. (2), Curtea reține că acestea nu sunt aplicabile în prezenta cauză, întrucât reglementează unicitatea, imparțialitatea și egalitatea pentru toți a justiției, și nu etapa urmăririi penale.

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Sorin Radu în Dosarul nr. 709/64/2015 al Curții de Apel Brașov — Secția penală și constată că dispozițiile art. 335 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Brașov — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 24 noiembrie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE**pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 34/2009
privind organizarea și funcționarea
Ministerului Finanțelor Publice**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 28 ianuarie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

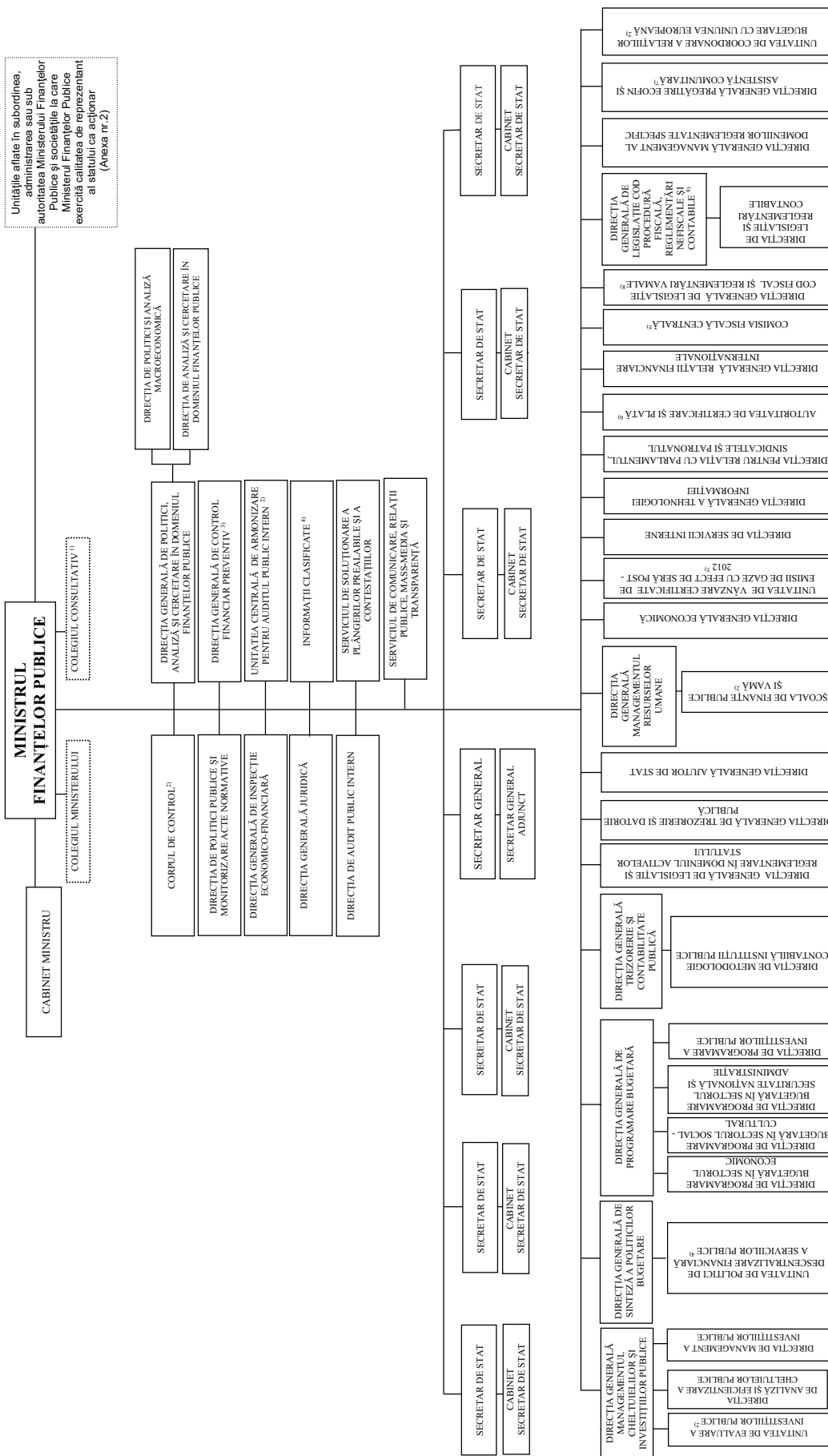
- 1. La articolul 7, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:**
„(3) Numărul maxim de posturi pentru aparatul propriu al Ministerului Finanțelor Publice este de 1.523, exclusiv demnitarii.”
- 2. La articolul 10, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:**
„(6) Ministrul finanțelor publice este ajutat în activitatea de conducere a ministerului de 6 secretari de stat, numiți prin decizie a prim-ministrului.”
- 3. Anexele nr. 1—3 se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1—3 la prezenta hotărâre.**

PRIM-MINISTRU
SORIN MIHAI GRINDEANU

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Viorel Ștefan
p. Ministrul muncii și justiției sociale,
Adrian-Marius Dobre,
secretar de stat

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ a Ministerului Finanțelor Publice

Numărul maxim de posturi: 1523 posturi
(exclusiv demnitari)

1) Se organizează și funcționează prin ordin al ministrului finanțelor publice.
 2) Se organizează și funcționează la nivel de direcție.
 3) Cuprinde Corpul controlorilor delegați, așa cum a fost reglementat prin Ordonanța Guvernului nr. 11/9/1999 privind controlul intern și controlul financiar preventiv, republicată, cu modificările și completările ulterioare.
 4) Se organizează și funcționează la nivel de serviciu.
 5) Se organizează și funcționează la nivel de serviciu/birou/compartiment.
 6) Se organizează și funcționează la nivel de direcție generală și independentă și funcționează la nivel de direcție generală și independentă, precum și de organ sau responsabil cu primăria fondurilor de la Comisia Europeană, conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 398/2015, ca și pentru Mecanismul Financiar Sprijin Economic European/Mecanismul Financiar Norvegian, conform Memorandumului de înțelegere semnat de România cu Uniunea Europeană și Norvegia.
 7) Se organizează și funcționează la nivel de direcție generală și funcționează în subordinea direcției generale va funcționa la nivel de compartiment Corpul consilierilor pentru afaceri europene, prin delegarea competențelor de la minister.
 8) Coordonanță metodologică activitatea de aplicare unitară a legislației fiscale, desfășurată de serviciile de asistență contribuabililor organizate în cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală și al unităților subordonate.

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

UNITĂȚILE
aflate în subordinea, administrarea sau sub autoritatea Ministerului Finanțelor Publice și societățile
la care Ministerul Finanțelor Publice exercită calitatea de reprezentant al statului ca acționar

	Numărul maxim de posturi
A. Unități care funcționează în subordinea Ministerului Finanțelor Publice	
I. Cu finanțare de la bugetul de stat	
1. Agenția Națională de Administrare Fiscală	27949*)
2. Comisia Națională de Prognoză	93
3. Agenția Națională pentru Achiziții Publice	436
B. Instituții și activități care funcționează pe lângă Ministerul Finanțelor Publice	
1. Tipărirea și difuzarea publicației „Revista Finanțe Publice și Contabilitate” (**)	
2. Consiliul pentru Supravegherea în Interes Public a Profesiei Contabile (***)	
C. Companii naționale, societăți naționale și societăți aflate în administrarea sau sub autoritatea Ministerului Finanțelor Publice, la care acesta exercită calitatea de reprezentant al statului ca acționar	
1. Compania Națională „Imprimeria Națională” — S.A.	
2. Compania Națională „Loteria Română” — S.A.	
3. CEC BANK – S.A.	
4. Societatea Comercială Banca de Export-Import a României EXIMBANK — S.A.	
5. Fondul Român de Contragarantare S.A. ****)	
6. Fondul Național de Garantare a Creditelor pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii — F.N.G.C.I.M.M. S.A. — IFN și filialele sale *****)	

*) În numărul maxim de posturi sunt incluși președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală, vicepreședinții și posturile aferente cabinetelor demnitarilor.

**) Conform Hotărârii Guvernului nr. 1.515/2002 privind înființarea pe lângă Ministerul Finanțelor Publice a unei activități finanțate integral din venituri proprii.

***) Conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 90/2008 privind auditul statutar al situațiilor financiare anuale și al situațiilor financiare anuale consolidate și supravegherea în interes public a profesiei contabile, aprobată cu modificări prin Legea nr. 278/2008, cu modificările și completările ulterioare.

****) Conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 23/2009 privind înființarea Fondului Român de Contragarantare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 312/2009, cu modificările ulterioare.

*****) Conform Hotărârii Guvernului nr. 1.211/2001 privind înființarea Fondului Național de Garantare a Creditelor pentru Întreprinderile Mici și Mijlocii S.A. — IFN, republicată, cu modificările ulterioare.

MIJLOACELE DE TRANSPORT
și consumul de carburanți pentru activități specifice

Nr. crt.	Ministerul Finanțelor Publice — aparat propriu	Tipul mijlocului de transport	Numărul maxim aprobat (bucăți)
0	1	2	3
1	Parc auto demnitari, înalți funcționari publici și asimilați ai acestora*)	autoturism	9
2	Parc auto comun*)	autoturism	4
3	Parc auto transport marfă, persoane, delegații**)	autoturism autoutilitară microbuz	3 1 1

*) Numărul autoturismelor este reglementat de art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile administrației publice și instituțiile publice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 247/2002, cu modificările și completările ulterioare.

**) Numărul autoturismelor este stabilit potrivit prevederilor art. 5 alin. (3) și (5) din Ordonanța Guvernului nr. 80/2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 247/2002, cu modificările și completările ulterioare.

NOTE:

1. Nu se consideră depășiri la consumul de carburanți normat pe autovehicul consumul care, la nivelul anului, se încadrează în limita combustibilului normat în raport cu numărul de autovehicule aprobat fiecărei unități.

2. Autoturismele din parcul auto al aparatului propriu al ministerului pot fi conduse și de demnitari sau de alte categorii de salariați cu funcții de răspundere, nominalizați prin ordin al ministrului finanțelor publice.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 1.030/2009 privind aprobarea procedurilor de reglementare sanitară pentru proiectele de amplasare, amenajare, construire și pentru funcționarea obiectivelor ce desfășoară activități cu risc pentru starea de sănătate a populației

Văzând Referatul de aprobare nr. FB 1.304 din 17 februarie 2017 al Direcției generale de asistență medicală și sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății,
având în vedere prevederile art. 28 și art. 173 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,
ținând cont de prevederile art. 2 lit. a)—d) și art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății nr. 1.030/2009 privind aprobarea procedurilor de reglementare sanitară pentru proiectele de amplasare, amenajare, construire și pentru funcționarea obiectivelor ce desfășoară activități cu risc pentru starea de sănătate a populației, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 603 din 1 septembrie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 11, alineatele (7) și (7¹) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„(7) Pentru unitățile sanitare cu paturi, a căror conformare necesită activități complexe și investiții majore, se va elabora un program-cadru de conformare pentru o perioadă care nu poate depăși data de 31 decembrie 2020 și un program operațional pentru anul în curs.

(7¹) Pentru a evita neconformitățile cu normele de igienă și sănătate publică care duc implicit la elaborarea de programe de conformare, înainte de autorizarea sanitară, unitățile sanitare cu paturi vor solicita direcției de sănătate publică asistență de specialitate de sănătate publică, conform prevederilor art. 18, care va certifica conformarea cu normele mai sus menționate.”

2. **La articolul 11, după alineatul (7¹) se introduce un nou alineat, alineatul (7²), cu următorul cuprins:**

„(7²) Termenul prevăzut la alin. (7) nu se aplică programului de conformare prevăzut la alin. (6).”

Art. II. — Direcțiile de specialitate ale Ministerului Sănătății, direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București și serviciile medicale din structura ministerelor cu rețea sanitară proprie vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Florian-Dorel Bodog

București, 17 februarie 2017.
Nr. 146.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

